

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 745/06
02.08.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Borivoja Bunjevačkog i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Verom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, protiv osporenog rešenja guvernera Narodne banke Srbije G. br. 334 od 16.1.2006. godine, u predmetu izdavanja dozvola za obavljanje poslova posredovanja i poslova zastupanja o osiguranju, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 02.8.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje guvernera Narodne banke Srbije G. br. 334 od 16.1.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijen je zahtev tužioca, osnivača Društva za posredovanje u osiguranju "BB", za izdavanje dozvole za obavljanje poslova posredovanja i poslova zastupanja u osiguranju.

Tužilac podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja zbog nepravilne primene zakona, zatim što upravni organ nije u donošenju akta postupio po pravilima postupka, a naročito što činjenično stanje nije pravilno utvrdio, odnosno što je iz utvrđenih činjenica izveo nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Navodi, da je zaključak tuženog organa, da je tužalac nezakonito obavljao poslove neposredno povezane sa poslovima osiguranja i to na osnovu Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 19.8.2005. godine (deo poslovnih prostorija preduzeća izdao u zakup "BB"), izveden iz pogrešne primene ovlašćenja iz Odluke o sprovođenju odredaba Zakona o osiguranju. Ističe, da se nikada nije bavio bilo kakvim poslovima koji imaju veze sa poslovima osiguranja i da se izdavanje poslovnog prostora navedenom društvu, koje je uredno registrovano za obavljanje poslova osiguranja ne može smatrati i bavljenjem poslovima osiguranja ili neposredno povezanim sa poslovima osiguranja. S obzirom na činjenicu da je tuženi pogrešno procenio poslovnu reputaciju tužioca i u vezi sa tim pogrešno primenio propise koji određuju način procene poslovne reputacije, predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi je u odgovoru na tužbu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja predložio je da sud tužbu odbije.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja primenom čl. 39. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu i svih spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja proizilazi da je tuženi organ navedenu odluku doneo sa razloga što je, postupajući po zahtevu tužioca br. 5/6744 od 19.12.2005. godine, za izdavanje dozvole za obavljanje poslova posredovanja i zastupanja u osiguranju, našao da isti neispunjava uslove, u pogledu tražene poslovne reputacije fizičkog lica, koji su propisani tač. 2 podtačkom 6). Odluke o sprovođenju odredaba Zakona o osiguranju, koja se odnosi na izdavanje dozvola i saglasnosti Narodne banke Srbije ("Službeni glasnik RS", br. 42/05). Ovo iz razloga što je rešavajući po zahtevu tužioca, uvidom u dokaze koje je podneo kao ovlašćeno lice, podacima kojima tužena raspolaže, a koji su u neposrednoj vezi sa ovom upravnom stvari, kao i na osnovu ovlašćenja koje ima iz tačke 22. st. 2. navedene Odluke, tužena utvrdila da je "VV", čiji je direktor podnosilac zahteva u ovom postupku, poslove zastupanja u osiguranju obavljao nezakonito, jer nije posedovao dozvolu za obavljanje drugih usluga u osiguranju odnosno poslova neposredno povezanih sa poslovima osiguranja, koju izdaje Narodna banka Srbije, pre podnošenja zahteva od 19.12.2005. godine. Naime, tužena je utvrdila da je "VV" obavljao poslove zastupanja u osiguranju za društvo za osiguranje "BB", iako nije posedovalo navedenu dozvolu. Zbog svega navedenog, tužena je ocenila da nisu ispunjeni uslovi za sticanje kvalifikovanog učešća u kapitalu pa su se stekli uslovi iz čl. 44. st. 1. tač. 2. u vezi sa čl. 86. Zakona o osiguranju koji propisuju da će Narodna banka Srbije odbiti zahtev za izdavanje dozvole za obavljanje poslova osiguranja ako akcionari - kvalifikovani imaooci nemaju saglasnost iz čl. 32. navedenog Zakona.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, razlozi navedeni u obrazloženju osporenog rešenja ne upućuju za sada sa sigurnošću na rešenje kakvo je dato u dispozitivu ovog rešenja. Naime, tuženi u obrazloženju rešenja navodi da je tužilac obavljao poslove posredovanja i zastupanja u osiguranju nezakonito jer nije posedovao dozvolu, Narodne banke Srbije, za obavljanje drugih usluga u osiguranju, odnosno poslova neposredno povezanih sa poslovima osiguranja, pre podnošenja zahteva za izdavanje dozvole za obavljanje navedenih poslova osiguranja. Kako je odredbom čl. 72. Zakona o osiguranju ("Službeni glasnik RS", br. 55/04 i 61/05) propisano, da su poslovi posredovanja u osiguranju poslovi koji se odnose na dovođenje u vezu osiguranika, odnosno ugovora o osiguranju sa društvom za osiguranje radi progovaranja o zaključenju ugovora osiguranja

odnosno ugovorača osiguranja sa društvom za osiguranje radi pregovaranja o zaključenju ugovora osiguranja, na osnovu naloga društva za osiguranje osnovanog u skladu sa odredbama ovog Zakona ili naloga osiguranika, odnosno ugovarača osiguranja, to Vrhovni sud Srbije nalazi da se zbog toga, za sada, ne može pouzdano oceniti ni sama pravilnost navedenog pravnog osnova za donošenje osporenog rešenja kao ni pravilna primena tačke 2. podtačka 6) Odluke o sprovođenju odredaba Zakona o osiguranju, koje se odnose na izdavanje dozvola i saglasnosti NBS ("Sl. gl. Republike Srbije" br. 42/05). Ovo zbog toga što u upravnim spisima sem navedenog Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 19.8.2005. godine, zaključenog između "BB" i Društva za osiguranje "BB" i akta Preduzeća "GG", broj 1317 od 2.12.2005. godine, koji se u Narodnoj banci Srbije vodi pod brojem V/1950 od 2.12.2005. godine, ne postoji u spisima (sem navedenog pregleda) konkretni dokazi iz kojih bi nesumnjivo proizilazilo da se tužilac u smislu citirane zakonske odredbe bavio ranije poslovima posredovanja u osiguranju. Kako ni tuženi u obrazloženju osporenog rešenja ne navodi takve dokaze i razloge, sud nalazi da je u konkretnom slučaju tuženi povredio odredbu čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 33/97 i 31/01) i da se zbog tako utvrđenog činjeničnog stanja zakonitost osporenog rešenja, za sada, ne može ispitati.

Stoga su, po nalaženju ovog suda osnovani navodi tužioca u podnetoj tužbi, da se samo izdavanje poslovnog prostora društvu za osiguranje "BB" koje je inače uredno registrovano za obavljanje poslova u osiguranju, ne može smatrati da se i tužilac bavio poslovima osiguranja ili neposredno povezanim sa poslovima osiguranja.

Imajući u vidu sve napred navedene propuste, u ponovnom postupku je potrebno da tuženi organ iste otkloni i donese novo rešenje imajući u vidu pri tom i sve primedbe iz ove presude, a koje su obavezne za nadležni upravni organ shodno odredbama čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl. 41. st. 2., u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 02.8.2006. godine, U. 745/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Vera Marinković, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ